

MYŠLENKY NA MĚSÍC LEDEN

JOHN HENRY NEWMAN

I POKUS SE POČÍTÁ

KNA 2010

1. Když nás Boží hlas pobízí, abychom povstali z prachu, v němž ležíme, povolává nás k důstojnosti ještě vyšší, než jaká nám náležela na počátku.
2. Jsem součástí velikého díla, jsem článkem řetězu, pojítkem mezi lidmi. Bůh mě nestvořil bezdůvodně.
3. Moje nemoc, zmatek či utrpení mohou být nezbytnými kroky na cestě k velikému cíli, který nás zcela přesahuje. Bůh nic nedělá zbytečně, on může prodloužit můj život nebo jej zkrátit, on sám ví, co je třeba.
4. Všechno, co je dobré, pravdivé, krásné a blahodárné, ať už velké či malé, dokonalé či částečné, přirozené či nadpřirozené, mravní či hmotné, to vše pochází od Boha.
5. Jen tehdy, budu-li dodržovat Boží přikázání a sloužit mu podle svého povolání, mohu – i nevědomě – činit dobro, konat jeho dílo, být andělem pokoje a hlasatelem pravdy na svém místě.
6. Život pomíjí, bohatství se rozplyne, oblíbenost je vrtkavá, smysly se opotřebí, svět se mění, přátelé umírají. Jen jeden je neměnný, jen jeden vůči nám je a vždy může být pravdivý, jen jeden pro nás může znamenat všechno, jen jeden nás může přetvářet a vlastnit.
7. Bůh mě stvořil proto, abych pro něj vykonal určitou službu. Svěřil mi úkol, který neobdržel nikdo jiný. Mám své poslání.
8. Děkuji církvi, že spolehlivě uchovala víru po tolik pokolení, a splň svůj úkol předávat tuto víru pokolením, jež přijdou.
9. Modlitba je pro duchovní život tím, čím je tep pro srdce a dýchání pro život tělesný.
10. Ať jsem čímkoliv a ať se nacházím kdekoliv, nikdy nebudu odvržen. Jsem-li nemocen, má nemoc může Bohu sloužit, nacházím-li se ve zmatku, může mu sloužit můj zmatek, a trpím-li, může mu sloužit mé utrpení.
11. Nenáležíme sami sobě, stejně jako nám nenáleží nic z toho, co vlastníme. Sami sebe jsme nestvořili a nemáme sami nad sebou svrchovanou moc, nemůžeme být svými pány.
12. Důvěřuj bezvýhradně Boží církvi, i když se tvůj přirozený úsudek od jejího učení liší a svádí tě k tomu, abys zpochybnil to, že učí rozumně a správně.
13. Je Bůh trvale přítomen v našich myšlenkách? Čekáme na to, až nás jeho milost osvítí, obnoví a posílí?

14. Velmi se liší způsoby, kterými lze dosáhnout dokonalosti, a na každou duši je vhodný jiný lék.
15. Bůh nás vede zvláštními cestami. Víme, že si přeje, abychom byli šťastní. Musíme to tedy nechat na něm.
16. Být zbožný znamená jinými slovy mít zvyk modlitby neboli neustále se modlit. Jen tak se vše, co konáme, stane jedním tělem, poslušným a neustálým svědectvím o tom, který nás stvořil a kterému sloužíme.
17. Pokud pro Krista měla tvá spása cenu nesmírné oběti dobrovolného utrpení, neměla by pro tebe mít cenu nepatrné oběti, jakou představuje úsilí naučit se rozjímat o jeho utrpení?
18. Bůh ví, v čem spočívá mé největší štěstí, já to však nevím. Můj Bože, bezvýhradně se odevzdávám do tvých rukou.
19. Každá pravda má svůj vlastní řád a nemůžeme se k cestě životem přidat v bodě, který se nám zalíbí. Nelze pochopit náročnější pravdy, aniž bychom napřed poznali ty základní.
20. Kořeny lásky ve svých srdcích pěstujeme tak, že usilujeme o to, abychom milovali své blízké a přátele, podřizujeme se jejich přáním, která se mohou rozcházet s našimi, a snášíme jejich slabosti.
21. Kristus je velikým cílem naší víry, a když hledíme na něj, učíme se zapomínat na sebe.
22. Je samozřejmě nemožné milovat v pravém smyslu slova všechny lidi. Láskou se v tomto případě myslí přátelská náklonnost, ochota být nápomocen a jednat se všemi, kdo nám přijdou do cesty, jako bychom je milovali.
23. Jakkoliv je špatné být vlažným a apatickým ve světských povinnostech a tyto vlastnosti projevovat v náboženství, je ještě mnohem horší stát se otrokem tohoto světa a jeho zájmům dát své srdce.
24. Sami se změnit nemůžeme. Jen Bůh nás může proměnit, jen on nám může dát touhy, city, zásady, názory a chutě, které proměna vyžaduje.
25. Jedinou cestou, jak uniknout utrpení za hříchy v životě budoucím, je trpět za ně nyní. Bolest zde nebo utrpení tam, jednomu či druhému není možné utéci.
26. Co chybí nám věřícím? Ochota nechat se proměnit, ochota strpět, aby nás všemohoucí Bůh proměnil.
27. Náš Pán je víc než kdy jindy přítomen právě tehdy, když se zdá, že své vyvolené ponechává napospas opuštěnosti a osiření.
28. K dokonalosti neexistují zkratky.
29. Svatí lidé nám říkají, že chceme-li být dokonalí, stačí nám jen dobře konat své všední povinnosti. Je to krátká cesta k dokonalosti – krátká ne proto, že je snadná, ale protože je přiměřená a srozumitelná.
30. Chceš-li být velikým? Pak se umenšuj.
31. K pravdě se přibližujeme zkušeností omylu a postupujeme s pomocí neúspěchu. Nevíme, jak něco dělat správně, dokud to neuděláme špatně.